

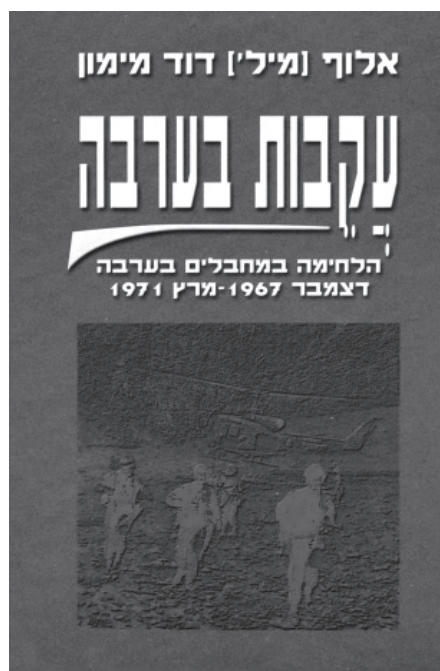
מקצוען

בני דבורה

המבצעים של פיקוד הדרום בשנים 1962-1963, סמג"ד בגולני בשנים 1964-1965, מפקד גוש באר-שבע, שהפך למחוז באר-שבע, ולבסוף מפקד חטיבת הערבה בשנים 1965-1970 - הפכו אותו לאחד המפקדים המנוסים בצה"ל בלחימה במחבלים, אם לא הטוב שבהם. הוא לוחם מדברי מובהק, מפקד עשוי ללא חת, בעל חושים של גשש בדווי ודובר ערבית על בוריה. הוא פיתח את שיטת המרדף אחר מחבלים והביאה לדרגת אמנות של ממש. על פעילותו למיגור המחבלים שפעלו במחנות הפליטים ברצועת עזה בשנים 1971-1972 כתב מימון בספרו "הטרור שנוצח".

בספרו הנוכחי בחר מימון לסקר את פעילותו המבצעית בערבה, בנגב ובדרום הר חברון משלהי 1967 ועד ראשית 1971. חשיבותו של הספר היא בעצם העיסוק בלחימה במחבלים שחדרו מתחום ירדן באותן השנים הן כדי לפגוע ביישובים ישראלים מבודדים בערבה, במפעלי ים המלח ובנתיבי התחבורה לאילת והן כדי לנצל את מרחבי המדבר הריקים כדי להגיע להר חברון ולרצועת עזה כדי לסייע שם בלחימה נגד צה"ל. מפקדים שפרשו הכותבים ספרי זיכרונות תורמים להנצחת מורשת הקרב של צה"ל ויכולים להעלות את רמת המוטיווציה ולשפר את מקצועיות המפקדים של היום. למרבה הצער רק מעט מפקדים בכירים בצה"ל טרחו לכתוב ספרים על שירותם הצבאי ועל הניסיון שצברו בו. על הפעילות המבצעית שנעשתה הרחק מן העין והרחק מן הלב במרחבי הנגב והערבה באותן השנים הסוערות לא כתב איש מלבד מימון.

פרק חשוב מאוד בספר עוסק בתכונותיו של הגשש הבדווי. אומנם נכתבו עוד כמה ספרים על

זכות גדולה נפלה בחלקי כשהתבקשתי לסקר את הספר "עקבות בערבה" שכתב אלון (מיל) דוד מימון. זכות גדולה אף מזו נפלה בחלקי כאשר נשלחתי ב-1971, בהיותי מפקד פלוגה בגולני, לשרת תחת פיקודו ברצועת עזה. אז היה אל"ם מימון מפקד החטיבה המרחבית. היה זה מפגשי הראשון עימו, ועד מהרה למדנו לוחמיי ואני להכיר את המח"ט יוצא הדופן שהגיע בסערה לכל אירוע בכל שעות היממה.

שירותו במרחבי הנגב והערבה משנת 1957 במגוון רחב של תפקידים - מפקד יחידת המיעוטים, קצין

ספרו של אלון (מיל) דוד מימון "עקבות בערבה" מספר על הלחימה בטרור הפלסטיני בדרום המדינה בין דצמבר 1967 למרס 1971. זהו ספר חובה לכל מי שמנהלים כיום את הלחימה הסיזיפית לאורך גבול ישראל-מצרים ולכל מי שרואים בצבא לא רק שליחות אלא גם מקצוע

אל"ם (מיל) משה גבעתי

חוקר במחלקה להיסטוריה של צה"ל

"ציר מימון" המוביל לצפי שבעבר הירדן | לגזרת הערבה הוקצו כוחות קטנים ואמצעי לחימה פחות מתקדמים מאלה שהוקצו לגזרות תעלת סואץ, בקעת הירדן ורמת הגולן - מה שחייב את המפקדים לנקוט שיטות לחימה לא שגרתיות

וכן מתוארים בפעם הראשונה מבצעי בטי"ש בגזרת דרום ים המלח ובתחום ירדן מפי מי שתיכנן אותם ואף פיקד עליהם. אומנם מימון לא מתיימר להיות סופר, וייתכן שלו כתב את הספר אוזו עט מקצועי, הוא היה בוחר לשלב בו יותר סיפורים אישיים, כשם שרבים מהקוראים אוהבים, אבל הכתיבה הקולחת של מימון בשפה פשוטה ונטולת יומרות ספרותיות הופכת אותו לספר קריא ומוותח.

בימים אלה עדיין מתנהלת לחימה יום-יומית לאורכו של הגבול הארוך והפרוץ בין מדינת ישראל למצרים - מלחמה שמטרתה לעצור את ההסתננות של גורמי פח"ע ושל גורמים פליליים לשטחה של המדינה, ואין ספק שחלק מטכניקות המרדף ומטכניקות החסימה שנקטות כיום גיבשו במרחבי הדרום מימון ואנשיו. לכן ראוי שכל מי שעוסק במלאכה הסיזיפית הזאת יקרא את הספר וילמד ממנו. ראוי גם שבכל הספריות ובכל מוקדי הידע של יחידות צה"ל יהיה עותק מהספר כדי שיעמוד לרשותם של המפקדים ושל הלוחמים - בעיקר אלה מביניהם הרואים בשירות הצבאי לא רק שליחות אלא גם מקצוע.

המדינה גדרות התרעה אלקטרוניות, ולרשות המפקדים עומדים אמצעים משוכללים דוגמת מזל"טים ומל"טים, משקפות היי-טק, מכ"מים נגד אדם, ציוד משוכלל לראיית לילה, מסוקי קרב ומסוקי סער מהירים, רכב שטח ועזרי שליטה משוכללים, עדיין יש חשיבות עצומה להיכרות עם השטח, להכרת טכניקות המרדף והמעקב בשטחים מדבריים ולהבנת יכולתם המקצועית של הגששים. זוהי תרומתו הישירה של הספר. יש לזכור שבאותן השנים התנהלה מלחמת התשה לאורך תעלת סואץ, בבקעת הירדן וברמת הגולן - לחימה שגבתה מחיר כבד בנפש ובציוד, ועיקר תשומת הלב של צה"ל הופנתה לשם. מהסיבה הזאת הוקצו לגזרת הערבה כוחות קטנים ואמצעי לחימה פחות מתקדמים - מה שחייב את המפקדים לנקוט שיטות לחימה לא שגרתיות המתוארות בספר.

בספר 163 עמודים, ובהם 18 מפות ומרשמי קרב, עשרות תמונות וטבלאות עזר, ובהן נתונים על אירועי פח"ע בגזרת הערבה, בנגב ובדרום הר חברון. בספר מתוארים מרדפים ממושכים אחר מחבלים בסיוע מסוקים ומטוסי סיור בעומק שטחה של ירדן,

גם אם כיום נמתחו לאורכם של מרבית גבולות המדינה גדרות התרעה אלקטרוניות, ולרשות המפקדים עומדים אמצעים משוכללים, עדיין יש חשיבות עצומה להיכרות עם השטח, להכרת טכניקות המרדף והמעקב בשטחים מדבריים ולהבנת יכולתם המקצועית של הגששים

תרומתם של הגששים הבדויים לביטחון ישראל, אך היכרותו הקרובה ורבת השנים של מימון עימם מסייעת להבין טוב יותר את תפיסת עולמם ואת יכולתם המקצועית. הפרק נכתב אומנם לאות הוקרה לגששים העושים ימים ולילות בשמירה על גבולות המדינה, אך הוא גם כלי עזר לכל לוחם ומפקד העוסקים במלאכת הביטחון השוטף לאורך גבולות המדינה.

גם אם כיום נמתחו לאורכם של מרבית גבולות